

vsakemu učitelju dosta prilik, da izkusi svojo spretnost v tem pouku, ter tako sam sebi daje račun o svojej učiteljskej sposobnosti. Vrhu tega bode najboljši uspeh dosegel le oni učitelj, kateri zna teorijo in prakso združiti v lepo celoto. Le toliko se mi zdí vredno omeniti, da dandanes ne rabi nobena prejšnjih metod izključljivo, a od vsake ono, kar je dobrega. Najboljša metoda ostane vedno le ona, katera more po racijonalnih pravilih najboljše uspehe zabeležiti.

(Dalje prihodnjič.)

Knjiga Slovénška

dobah XVI. XVII. veka.

V prejšnjem stoletji so z našimi slovénškimi pisatelji vzajemno delovali bližnji hrvatski in srbski na pr. Anton Dalmatin, Stipan Konsul itd. — Tako so pisali nekako v slovenščini t. j. v kajkavščini na pr. Mihal Buchich . . Kerzchanzki navuk . . Vu Nedelischu okoli l. 1565 — 74 (t. j. Katekizam hrvatski za luterane). Bil je M. Bučič kat. župnik na Belici v Medmurji, potem protestant. — Januss Pergossich, v Varaždinu bilježnik . . : Decretum, koteroga ie Verbewczi Istvan Diachki popiszal, a poterdir gha ie Laoslou, koteri ie za Mathiafsem kral bil, ze vše gholspode i plemenitih hotieniem, koteri pod Wugherfske corune ladanie fslisze, od Ivanussa Pergoschica na fslovienski iezik obernien, stampan vu Nedelischu letu nassegha zvelichenia 1574. I. 93 str. — Antol Vramecz . . Kronika vezda znovih zpravljena kratka Szlouenzkom iezikom . . v Lublane . 1578 (v. Jezičn. str. 14. 15) itd. — Mnogim bil je v tej dobi podpornik Peter grof Zrinjski (Zrinyi . . † 1671).

V naslednjem stoletji slovio pak v oziru slovenske vzajemnosti pisatelji na pr.: Januss Bellosztenecz, r. l. 1595, redovnik, u. v Lepoglavi 1675 . . Gazophylacium Lat. Illyr. u Zagrebu 1640. — Pavel Vitezovich, r. v Senju okoli l. 1650, u. v Beču l. 1713 . . Grammatica Croatica . . Lexicon Latino-Ilyricum MSS . . Pririchnik aliti razliko mudrožti czvitje . . Oddilene Szigetko . . Lado Horvatzki iliti Sybilla. Miszechnik Horvatzki . . Kronika aliti szpomen vszega szvieta vikov, u dva dela razredyen, koterih pervi dersi od pochetka szvieta do Kristushevoga porojenya, drugi od Kristushevoga porojenya do izpunenya leta 1690, szlossen y na szvitlo dan po Pavlu Vitezovichu Zlatomu Vitezu. U Zagrebu leta gozp. 1696. 4^o. 222 str. (Šafařík Südslaw. Lit. II. Illir. u. Kroat. Schrift. S. 336—7). — **Peter Petretics**, Biskup Zagrebčecski, l. 1648, u. l. 1667 . . : Szveti Evangeliom, koteremi szveta Czirkva Zagrebčeca Szlovenzka, okolu godisca, po Nedelye te Szvetke five: Z iednem kratkem Catechismusem, za nevmetelne lyudi hafznomitem: Szvetloga i Viszoko postuvanoga Gozpodina Gozpodina Petra Petreticsa, Biskupa Zagrabecskoga, Oblaztjum, i ztroškom, i Szlovenzkom szlovom na szvetlo vun dani, i stampani. Z dopuſcenjem Gornyeh. Vu Nemskom Gradcu. Na jezero fsezt zto petdefzeti i pervo leto. Pri Ferencze Widmannstadiuse stampare 12^o. 26 L. 319 Str. Črkopis tem pisateljem je: s = fz, sz, z (pred k, p, t); š = ff, fs, ss; z = z, f; ž = s, f; c = cz; č = cf, cs; šč = fcs, scs gy, ly, ny = gj, lj, nj; č = ch; šč = sch itd. — V Gajico prepisano bodi v zgled iz Predgovora tole:

Peter Petretič, z Božjum voljum Biškup Zagrebečki: vsem Slovenskoga Orsaga Cirkvenem Pastirom, zagrebečke Biškupje podložnem, očinsko pozdravljenje i Božjega blagoslova obilno želém daruvanje.

„Potle, kak je mene Poglavnik (I. Pet. 5), vseh duhovnih Pastirov, né za moju nikakovu vrednost; nego poleg svoje velike dobrote i milošće na Pastirsku čast podigel i zvisil: i zmedj vnógeh drugih od mene bolšeh i vučenešeh Popov zebrávši; na stol Zagrebeške Biškupije pósadil (Kotere ja nigdar niti iskal niti prosil nésem; bojeći se velike pazke i truda Biškupskega na ovom Svetu, i računa strašnoga na smertnem vremenu); gustomi krat na pamet dohágja, on svetoga Pavla návuk i Božja Zápoved, koteru on dáje Timotheušu Biškúpu, i vu njegovom kipe vsakomu drúgomu Cirkve kerščanske duhovnomu Pastiru . . .

Já takájže budući Pastirom i Biškupom nedostojnem Cirkve Zagrebečke: želeti nasleduvati ove imenuvane velikoga imena (kem se já ne prispolabljam) i velike dostojonosti Biškupe: vsem serdcem, jesem želet na početke moje Biškupje, i den denešni želém, salutem populorum meae curae commissorum dušnoga zveličenja ljudstvu i Ovcam duhovnem pazke moje Pastirske i Biškupske preporučenem i zručenem; te poimene i navlastito jesem toga želet i vezda ga želém, vam ô poštuvani Brati Slovenskoga Orsaga Plebanuši i duhovni Pastiri, kotere já na početke moje Biškupije poleg časti i dúžnosti moje hotevši pomoći, i kolikò tolikò zlehkotiti vu Vaše takájže Pastirske časti i dužnosti; jesem zboga Vas i za radi vaše potreboče včinil (nè sam po sebe nego) po drugih, gluboko vučenih i visoko mudreh Redovnih Ljudéh i Pastireh Cirkveneh; najpervlje Reči svetih Evangeliomov (kii su vu Slovenskom orsage okolu godišča obični i navadni) iz Dijačkoga te Vugerskoga textuša na naše pravo Slovensko Zagrebečko slovo pravdenò (poleg moje štyme) prenesti; od reči do reči, gde je bilo moguče, te je Slovenčina pre-pustila. A gde pak to né bilo prikladno, jesem včinil Dijačke reči tak spisati, da ijm pravoga razmenja vrazil nésem. Negde pak nekotere Židovske reči jesem na meste ostavil; nasledujući vutom drugih narodov Evangelioime preobernene.

Zato, po keh dób pred tem toga né bilo videti vu našem Slovenskem orsage, Slovenskem jezikom dostojoно štampanih Evangeliomov; já gledeći na občinsko dobro, te na duhovnih Pastirov potreboču, jesem včinil, ove Evangelioime Slovenske spraviti i štampati, vuto ime, da bi naši Cirkveni Pastiri i Prodekatori Slovenski svete Evangelioime iz knjig Slovenskeh pred ljustvom čteli; poleg običaja i navade Prodekatorov Vugerskeh, Nemškeh, Češkeh i Kranjskeh, koteri svete Evangelioime vsaki vu svoj jezik imaju preobernene i štampane" itd. —

Kalandarium Slovenski. Meseci: Maložičnjak, inače Prosenec; Svéčen; Gregorščak, inače Sušec; Gjurgjevščak — Máli Tráven; Filippovščak — Veliki Traven; Ivanščak — Klásen; Jakopovščak — Sérpen; Velikomešnjak; Lukovščak — Miholjščak; Vsesveščak; Velikobožičnjak, inače Gruden. — Obrezávanje Kristuševo, inače Mali Božič. Svéčna B. D. Maria. Nazvesčenje B. D. Marie, inače Sadovena D. Maria. S. Križa našestje. Sv. Križa Zvišenje. Prijetje B. D. Marie. Narogjenje Kristuševo, inače Veliki Božič. Drobni Svétci. Gibuči Svetki. Evangelioimi Nedeljni — Svetéčni. Cvetnička. Muka Gosponna. Vuzem. Zastuplenje Kristuševo. Trojáčka — Duhovo. Presveto Trojstvo. Telovo. Posvetilo Cirkveno. Preobrazenje. Na nebo vzetje.

Primeri: „Kaj glediš pák na trahu vu oke brata tvojega, à na bervno kó je vu tvojem oke ne merkaš? Ali, kak moreš reči bratu tvojemu: Brate, pusti, dà vun zvérzem trahu iz oka tvojega, gda tí sam vu oke tvojem bervna ne vidiš? Zkazlivec, zverzi vun pervlje bervno iz oka tvojega, te onda preglediš, da znemeš tráhu iz oka brata tvojega“. Luk. VI. 41. 42.

Appendices téje tó Pridavki i opomenki, k — ovem svetem Evangeliomom ovde štampanem priloženi. Pervi pridavek, jesu Popévké duhovne Božične i Vázmene, i drugo vremene; Pastirom duhovnem i priprustomu ljustvu po Séleh hasnovite i potrebne; vu negdašnjem vremene po

jednom Redovniku Jezuitanskom zprávljene. Drugi pridavek je *Catechismus puerorum* tóje té Navuki duhovni preprostí, male Detce i ostalem nevmetelnem Ljudem na dušno zveličenje hasnoviti i potrébni.

Primeri: Popevka Božična (Ad praesepe Christi accomodata).

Zdravo budi mlado Déte: želno Déte:
 Zdravo budi moje serdce preželno Detetce.
 Kaj činiš ovde v jaselcel? milo Déte:
 Ko kraljuješ vu nebeseh, premilo Detetce.
 Kaj je to, da si tak vbogo; Dete drago:
 Od koga zhagja vse blago, Detetce predrago.
 Kaj je to, da si tak temno? Dete svetlo:
 Od koga je sunce svetlo, Detetce prezmožno?
 Kaj je to, da si tak slabo? Dete jako:
 Ko si vse stvari stvorilo, Detetce prejako.
 Gdo je tebe náto spravil, Dete zmožno:
 Gdo te je v jasle postavil, Detetce prezmožno?
 Já sem tebe náto spravil; čudno Déte:
 Ja sem te v jasle postavil, prečudno Detetce.
 Záme ležiš na slamice, lépo Déte.
 Záme terpiš na zemlice, prélepo Detetce.
 O moj mali odkupitel; ô Ježušek:
 O moj mali zveličitel, ô dobri Ježušek.
 Zakaj si mene tak ljubil? ô Ježušek.
 Da si me tak drágó kupil? o dragi Ježušek.
 Budi ti dika na nebe: o Ježušek.
 I ovde dole na zemlje, o mili Ježušek:
 O želni Ježušek: preželni Ježušek.

Ave Maris Stella.

Zdrava zvezda morska,	Pokaži se, da si
Prava Mati Božja,	Naša dobra Mati;
Mati vsegdar deva,	Da po tebe prime
Kraljica Nebeska:	Tvoj Sin naše prošnje.
Ká si zdravje vzela	O Deva Devica,
Iz vúst Gabriela:	Čista, tiha, krotka;
Premenivši ime	Vćini nas od grehov
Nepokorne Eve:	Čiste, tihе, krotke.
Prósti dûge krivem,	Vćini da živemo
Daruj pogled slepem:	Čisto i ponizno;
Zlo od nas odprosi,	Da se s tvojem Sinom
Vse dobro nam sprosi.	Vsegdar veselimo.
Dika budi Bogu,	
Otcu, Sinnu, Duhu,	
Presvetomu Trojstvu,	
Jedinomu Bostvu. Amen.	

Catechismus Puerorum.

Otec naš, ki si na Nebésch . . . ne vpeljai nas vu skušavanje: neg' oslobodi nas od zla. — Zdrava budi Maria . . . Verujem . . . zastupil je na Nebesa . . . od unod hoče priti sudit živeh i mertveh . . . sveteh občinstvo . . . tela gore stanenje . . . i žite k vekivečni. — Ja sem Gospon Bog tvoj. Némaj tugjeh bogov pred menum. Ne primi imena Gosponna Boga tvojega za vman. Spoméni se, da Svetke svetiš. Poštuj Otca i Mater . . . — Gđa se je okeršen Človek dužen spovedati? Odg. Potle kak počne

razumom živeti te grešiti, okolu desetoga godišča, vsako leto jednuč, te pred smertjum vu težkom položen betege: Onda takajže, gda se hoče pričestiti, ako se vu kakovom velikom grehe čuti. Pit. Jeli se gda keršeni Človek dúžen pričestiti? Odg. Je vsako leto jednuč okolu Vuzma, i gda je vu kakove smértne pogibeli. Pit. Kaj je ono čim se ljudi pričeščuju? Odg. Ono je pravo Kristuševu Télo, živo né mertvo, z dušum skupa i s kervjum, i z Božanstvom, ves cél Kristus, kakti je gore na nebe. Razlog je vu tom, kaj je tam vu svojem Človečjem kipe; à ovde je vu krušnom obličaje. Prispodobnem zákonem, kakti je duša vu živom tele človečjem, kó se očima vidi; à duša se ne vidi: tak je i Télo Kristuševu vu posvečene Hostje krúšne, gde se Hostia vidi, à Kristušev Telo se ne vidi: i kak je gode duša vsa vu vsem téle, i vsa je vu vsakom kotriga tela: tak je Kristus ves vu vse Hostje, i ves je vu vsake drobtinice svete Hostje, tak, da gda se Hostja razdelí, Kristušev Telo se ne delí, nego vu vsakom délce razdeljene Hostje célo ostaje. Pit. Zakaj i za kakov je zrok tó sveto pričeščanje pod krušnem kipom napravil? Od. Jeden je tomu zrok, da bi nam oddurno ne bilo, njegova Tela vu drugom kipe prijemati i jesti. Drugi je tomu zrok, da bi nam dal na znanje tó, da kakgode kruh domači telo naše hrani i krepi i povekšava vu jakosti telovne: tak ravno Télo Kristuševu dušu našu hrani, krepi i povekšava vu jakosti duhovne; toje tó vu milosti Božje, vu obderžavanje njegoveh zapovedeh; suproti vražjenju i telovnomu, vu vseh nevoljah i težkočah našeh skušavanju itd. . . Ostroge duhovne . . Molitve Strelne . . kruto hasnovite. — Tebe Bože vsi mi hválu dajemo: i Gosponna tebe vsi valujemo. Tebe Stvoritela ves Svét poštuje: tebe visokò vsa zemlja zvišuje . . Vu tebe naše vufanje deržimo: da se na veki ne okorovimo. Badi ti hvala i dika Gosponne: i z Otcom tvojem i z Duhom presvéttem: Kak je od veka bilo, tak i vezda: i na vse vekivečne veki. Amen.

Opis Krškega okrajnega glavarstva.

I. L.

(Dalje.)

B u č k a.

Zemljepisni del.

V tej župljánski, šolski občini je šola samo na Bučki. Župljánska občina šteje 1312 ljudi, in ravno toliko seveda šolska občina. Za šolo ugodne mladine je tukaj 120; v šolo je hodi 98. (Lz bližnjih vasi drugih šolskih občin hodi v tukajšnjo šolo 13 otrok. — Hribi v naši šolski občini so: Okič, Sela-Križe, Legorje, Bučka, Jermanvrh, Jarčivrh in Sejenice z Brezovico. — Potoki, kateri izvirajo in tekó skozi občino, so: Podselčica, katera ima dva dotoka; eden izvira izpod Zaključev, a drugi na Volčji Loki, teče proti jugu, in se izliva konec šolske občine v Martinek. Martinek izvira pod imenom Cedilnik in Vejer pod vasio Zaboršt. Dotok Cedilnik pod imenom Perišče ima kaj toplo vodo, pravijo, da ima topični vir in da je pomešan z mrzlo vodo. Dotok Vejer izvira v gozdu Gošči in je precej pri izviru tolik, da bi lehko gonil mlinsko kolo. Martinek teče proti jugovzhodu in se izliva konec šolske občine na Hrvatskem brodu v Račno (Krko). Potok Apnenik, kateri izvira iz več virov v vasi Močvirje, in teče proti jugovzhodu ter se izliva v Radoljih Dolenjih v Podselčico. Dotoka, ki tečeta v Radoljih Dolenjih v Podselčico, sta: Vrbinek in Vejer. Izvirata oba iz pod hribov Brezovskih. Opomniti je še, da se Podselčica pod imenom Čolniščica izliva v Martinek. V vasi Štrit